

Julianus Útja

Dalriada

Az én uram, jó béla király
Így szólt hozzám fényes palotában:
Messze tekintek, el napkelte iránt,
Tudnom kell, hogy állunk népünk dolgában!

Hallottam hírét régi magyaroknak,
Kunok hírét hozták vitézségüknek,
Őseink földjén ott helyben maradóknak
Vélük vége lehetne az szükségüknek

Eredj, hát, hű, fiam, jó julianus,
Készülődj, s útra kélj, néhánymagaddal,
Találd meg országuk, hol, s mivel határos
És az magyar királyság szóljon szavaddal!

Hosszú, és nehéz út, kínokkal telve,
Pusztítá társakat, kard, idő, láz
Éjjel ls nappal, sivatag porát nyelve,
A délibábot kergető négy barát

Hősi, vitéz, harcos népek
Földjük tágas, bő rónaság,
Mint madár, szabadként élnek,
S nem feledék az ősök dalát

Folyók vizén, tisztásokon,
Kelő napnak áldozának,
Egy vérükből, testvér, rokon,
És tudták, ránk találhatnak